

Eitt ljós á gøtu míni

v/Johs. A. Næs

„Verið miskunnsom, eins og faðir tykkara er miskunnsamur.“ (Luk. 6, 36.)

Gud er miskunnsamur. Hetta er tað nýggja, ið Jesus kom við. Í øllum tí táverandi mannaheiminum var hin miskunnsami Gud ikki kendur. Tey mentaðu fólkin í teirri tíðini lótu seg draga annaðhvørt av Stoikarunum, ið trúðu á eina frammanundan avgjörða dulda lagnu, ella av læru Aristotelesar um Gud sum tann hjartaleysa áskoðara á hitt lógrætta veraldargonguverkið. Hitt almenna fólkíð hugsaði sær Gud sum hin løgna, harðlynda valdsharra. Jøðarnir høvdu væl opinberingarnar og hinar heilagu skriftirnar. Men teir skriftlærdu og farisearnir høvdu við teirra ógreiðu viðmerkingum kámað orðið, so at fólk kendu bert tann harða og vandna Gud, sum var so hátt hevjaður yvir øllum her í heiminum, at eitt menniskja nóg illa tordi nevna navn hansara. — Tá kom Jesus. Hann ikki bara segði, at Gud var miskunnsamur; hann sýndi tað í sínum persóni, í lívi sínum, í undurverkum sínum, í tí at fyrigeva menniskjum syndir teirra, í liðing síni og í deyði sínum. Sum hin miskunnsami Samariubúgvinn ferðaðist hann millum óttafullar og møddar sálir. Uggi og vón sprettu har, hann kom. Gud er miskunnsamur. Tað er hin góði boðskapurin til hvørja ætt. Eisini til okkara. Í tveir mannaaldrar hava mennisku nú nigið fyrri óvikandi orsakarlóg, fyrri teirri blindu náttúrumegi og teim miskunnarleysu náttúrlógum. Hin almáttugi, livandi og miskunnsami Gud er vorðin burtur fyrri eini fjøld av nútíðarmenniskjum. Men lýð nú á hin góða boðskapin: Gud er miskunnsamur

Sjónvarpsummæli:

»Tilvildin« — hvør var nú hon?

So er Sjónvarp Føroya alment. Spent sótu vit frammanfyri tólinum, tí sum sagt varð, alt tilfarið skuldi vera feroyskt.

Eg fari at siga nakað um ein tátin hetta kvøld, nevniliga fyrsta feroyskt framleidda sjónvarpsleikin »Tilvildin« eftir Dagny Joensen.

Byrjanin og ramman — heimahjálpin og gamla Anna — var væl funnið uppá. Tað ber til á henda

hátt at siga eina langa søgu í stuttum. Men í »Tilvildini« varð henda ramma tíverri ikki brúkt til tað. Sagan var long og toygd út í æsir, so spennigurin hvarv eftir stutta tíð.

Ein orsök haldi eg er, at søgan ikki segði mær nakað nýtt ella spennandi gamalt. Fosturtøka er altíð dramatisk fyrri tann, sum upplivir hana — fyrr sum nú, hóast síðalag og

Gudstænastur 12. sunnudag eftir trinitatis

Havnar kirkja: Bjarni Bæk
Vesturkirkjan: Kjartan Mørkøre
Kaldbak: Petur M. Rasmussen
Nólsoy: Hans J. Joensen
Hestur: Høgni Poulsen
Haldarsvik: Martin R. Jacobsen kl. 13.00, barnagudstænasta. Talvan gongur fyrri sunnudagsskúlan
Hellurnar: Torkil Beder kl. 17.00, altargongd
Elduvík: Torkil Beder kl. 12.00, altargongd
Skopun: Jákup R. Hansen kl. 12.00, altargongd
Sandavágur: David Johannesen kl. 11.00
Sandvík: Elsa Funding kl. 12.00, altargongd
Fámien: Jónsvein Bech, altargongd

Evangeliska røddin

Føroyska sendingin frá Trans World Radio, Monte Carlo hoyrist hvørt mánakvøld kl. 21.34 GMT (Før. tíð kl. 22.45), á millumbylgju 205 m (1466kHz).

Mánakvøldið 10/9 talar Pærut Hansen úr Fuglafirði. Evni: Syndabýrðin
Sangur: Midnáttsangbólkurin úr Berøa í Saltangará.

teknikkur ikki eru at samibera. Men av tí at hetta er so privat, sum nakað kann vera, er tað trupult at lýsa við einum dømi sum í »Tilvildini«. Gongdin í søguni haltar tí eisini, tú roknar við einum greiðum boðskapi um hella kenslubornað og privata evnið, men boðskapurin fløkst, fyrri ikki at siga hvørur, tí tað er so torført at fata hvi Anna er so ólukkulig. Er tað tí, at hon lat fostrið fara ella tí at Martin fór ella bæði? Ella tí at skiparin er so óspennandi ella tí tey ongi børn fáa ella tí at hon bara keðir seg?

Alt hetta kundi tú hildið eftir at hava sæð leikin. Og tá er søgan illa søgd. Dagny Joensen hevur annars í øðrum, hon hevur skrivað dugað væl at siga eina greiða søgu.

Tó vóru brot í leikinum, sum kundu blivið áhugaverd. Til dømis vinkonan Katrin, sum eisini hevur fingið eitt fostur tikið. Hon livir einsamøll sum listakvinna og tykist vera nøgd við liv sitt. Hon sigur nógv, men tað dupulta í hennara støðu verður ikki leikt, so tú fært varðhugan av, at hon er ein samansettur persónur.

Eitt annað brot, sum eg hugdi at við spenningi var samrøðan millum møðurnar — men hvat? Mamma Onnu segði seg uttan himpr at vera lukkuliga um øll børnini. Vit vita, at ommur okkara ikki altið

vóru so fegnar um at eiga á hvørjum ári og royndu sær mangt og hvat fyrri at sleppa undan, tí kundi samrøðan millum tær báðar blivið heilt spennandi um so var, at mammann bara ridlaði eitt sindur — men so var søgan kanska ein onnur.

Tekniiskt var leikurin út av lagi óhjálpin, men tey siga at hann var upptikin við gomlum tølum, so tað er kanska onki at siga til.

Dramatiskt kundi leikurin verið nógv betur — alt ov long brot og nógvur endurtøkur. Í filmi er ein grundreglan at brúka ábendingar — »Antydningens kunst«. Lat okkum til dømi taka brotið, har Martin og Anna hittast fyrstu ferð: eitt stutt men serligt eygnabrá teirra millum, og vit skiltu, at her fór nakað at henda — í »Tilvildini« verður »ábendingin« toygd og endurtikin av Jógvan sum mæskar uppi saman um dygdir Onnu og um at Martin átti at gift seg o.s.fr. — tungt og púra tarvleyst.

Serliga synd var tað, at rammubrotini við gomlu Onnu og heimahjálpin vóru so upplýst, at tær skygdu í eyguni. Henda inniliga samrøðan skuldi havt skýmingsljós, so tú bert sást andlitsleik teirra og burturkámningin av gomlu Onnu skuldi verið heiltvítt styttri.

Sjónleikararnir bóru lrikin uppi. Elin Mourit-

Læknavaktirnar

Tórshavn: alvur av Kák, tlf. 12557, leygarð., og Kaj Kallsberg, tlf. 13150, sunnudag.

Eysturoy: Pól Johs. í Horni, tlf. 44038, leygarð., og Magnus á Stongunum, tlf. 23006, sunnudag.

Norðuroyggjar: Jaspur Petersen, tlf. 56400

Vágar: Tlf. 32413
Suðuroy (norður): Tlf. 71560
Suðuroy (suður): Tlf. 73030

Tannlæknavakt, Tórshavn

Bráðfeingishjálp fæst í dag og í morgin kl. 13.00 — 14.00. Tlf. 14544.

Brúdleyp

Í dag giftast í Havn Mona Johannesen, dóttir Ruth og Mortan Johannesen, Tórshavn, og Aksel Poulsen, sonur Helgu og Hjørleif Poulsen, Kaldbak.

Brúdleypsadr.: Kaldbak

sen svikur sjáldan. Hevur livandi andlitsleik og egnar seg væl til sjónvarp, hóast talan enn er merkt av, at hon er von at spæla á palli.

Lina Larsen hevði eina tunga uppgávu at lýsa gomlu Onnu — upplýst sum hon var, men Lina var góð.

Martin var verðinsmaðurin, og tú skilir væl, at Anna var hugtakin av honum, tá ið tú sást Jógvan — Olivur Næss. Neyðars Olivur Næss hevði ilt við at vera so »køvisligur«, sum Jógvan skiparin skuldi vera. Margreta Næss hevði fingið Katrinu til ein spennandi persón, um so var, at leikurin beyð til tað — sera væl spælt. Jóhanna Maria Djurhuus riggaði væl sum mammam, og tað sama kann sigast um henda leiklut, sum Katrinu, Oddvá Nattestad, Hansina Iversen og Kristina Øster dugdu eisni væl — øll eru tey amatørar — men tola væl at koma í sjónvarpið.

Lat meg at enda siga, at eitt brotið var sera hugtakandi, og tað var sjálf fosturtøkan — tað tókst sum her hevði professionell hond verið uppi? Annars »syrgiligar innantómur romantikkur« — tú segði tað sjálf, Anna.

Malan Johannesen

Vælkomið
litta barn

26. august fingur Jóhanna og Jákup Reinert Hansen, Sandi, eina dóttur.

31. august fekk Vilma Poulsen, Tórshavn, ein son.

31. august fingur Ingrid og Jóhan Pauli Hammer, Hósvík, eina dóttur.

2. september fingur Anna Maria Hansen og Jákup Nolsøe, Tórshavn, eina dóttur.

2. september fingur Hanna og Øssur Nielsen, Saltangará, eina dóttur.

2. september fingur Elinborg og Kaj Højgaard, Toftum, eina dóttur.

3. september fingur Sanna og Erland Rasmussen, Argjum, eina dóttur.

4. september fingur Anita Joensen og Klæmint Jacobsen, Skálavík, ein son.

4. september fingur Malan Zachariassen og Ole Petersen, Argjum, eina dóttur.

4. september fingur Bergfríða Skálagarð og Jørgin Olaf Høgenesen, Tórshavn, eina dóttur.

5. september fingur Selma og Anker í Byrgi, Seldarfirði, eina dóttur.

6. september fingur Maria og Christian Ljósá, Strøndum, ein son.

Kiropraktorstovan Bókbíndaragøta 6

Tórshavn
og

Heilsumiðstöðin

Miðvági

Anna Maria S.

Jørgensen

Kiropraktør

Tlf. 1 7510